

Precies een jaar geleden startte in Limburg een actieplan om meer mensen te interesseren voor een baan in de zorg. Het leverde ruim 2000 extra mensen op, maar het is nog lang niet genoeg.



Docuserie over werken in de zorg

Waar draait werken in de zorg nou écht om? Klopt het beeld wel dat het publiek ervan heeft? Om een realistisch beeld te schetsen hoe de zorg anno nu in elkaar steekt, maakt filmmaker Bart Holscher uit Baarlo in opdracht van Zorg aan Zet een serie documentaires waarin telkens een zorgverlener en cliënt centraal staan. In eerste instantie drie afleveringen van maximaal een kwartier, die eind dit jaar klaar moeten zijn. In een later stadium volgen er waarschijnlijk meer. Waar de documentaires straks te zien zullen zijn, wordt nog bekeken.

Ik Zorg Inspiratiesessie

- Waarom deze campagne?
- Hoe inzetten binnen de eigen organisatie?
- Hoe doen andere organisaties dit?
- Wat kunnen we er verder nog mee?

De 73-jarige Lies Bocken is in Limburg een van de gezichten van de campagne Ik Zorg.

FOTO JEROEN KUIT

Wie lost **Lies** (73) af als IG-verzorgende?

ROERMOND

Lies Bocken uit Stramproy is 73 en werkt als verzorgende bij St. Jozef in Nederweert. Ze werkt met dementerende ouderen. Vier uur per week, staat in haar arbeidscontract, maar in de praktijk zijn het er twintig of dertig. „Als ze bellen, dan kom ik”, zegt ze. „Alleen geen nachtdiensten, die doe ik niet meer.”

De Stramproyse, die bezig is aan haar 56ste arbeidsjaar in de zorg, is een van de zorgmedewerkers die de landelijke imago-/wervingscampagne Ik Zorg een gezicht geven. Mensen die nu werkzaam zijn in de sector worden ingezet om mensen te interesseren voor een baan in de zorg. Het verhaal van de Stramproyse, die maar geen afscheid wil nemen omdat ze het werk zo leuk vindt, spreekt aan: haar profiel op

ACHTERGROND PERSONEELSTEKORT

de campagnewebsite is op een na het meest aangeklikt van alle 600 voorbeeld-zorgers.

Nieuwe aanwas

De sector is blij met mensen als Lies, maar er is dringend nieuwe aanwas nodig. Het tekort aan personeel loopt zo rap op, werd vorig jaar becijferd, dat in heel Limburg in 2021 ruim 5000 vacatures in de zorg- en

welzijnsector onvervuld blijven. Het actieplan dat precies een jaar geleden in Limburg het levenslicht zag om die tekorten weg te werken begint zijn vruchten af te werpen, concludeert Raymond Braeken, programmamanager bij Zorg aan Zet, de provinciaal opgetuigde organisatie waarin tachtig zorg- en welzijnorganisaties samenwerken om de tekorten te lijf te gaan. Nog niet alle cijfers zijn binnen, maar door alle inspanningen gingen ruim 2100 extra mensen in de zorg aan de slag, is becijferd. „Daarover zijn we méér dan tevreden”, zegt Braeken. „Er zijn meer leerlingen die voor een opleiding in de zorg kiezen, het aantal zij-instromers is flink toegenomen, er is veel gedaan om het imago te verbeteren, en”, zeker zo belangrijk, zegt hij, „er zijn tal van initiatieven om de uitstroom zoveel mogelijk te beperken.” De instroomcijfers na een jaar in-

tensief op de trom slaan binnen én buiten de sector stemmen tevreden, toch is dat slechts een klein succesje op de grote opdracht die voor de komende jaren resteert, relativeert Braeken. „Hoeveel mensen we ook werven, hoeveel leerlingen we ook naar de opleidingen kunnen krijgen, het gaat voor de toekomst nooit genoeg zijn.” Vergrijzing van het personeelsbestand, de afnemende interesse van jongeren voor een baan in de zorg plus de fors toenemende zorgvraag zijn daar de oorzaken van.

Langere adem

De inspanning zal zich daarom meer en meer moeten toespitsen op zaken waarvoor een langere adem nodig is, en die niet in publiekscampagnes te vangen zijn. De sector, zegt Braeken, zal intensiever moeten samenwerken om de problemen te kunnen tackelen. Om van elkaar te leren, bijvoorbeeld, welke maatregelen om werkdruk te verminderen effectief zijn. Bij Moveoo, actief in maatschappelijke opvang, hebben ‘schrapsessies’ geleid tot flinke vermindering van het aantal regels of in te vullen formulieren. In een aantal verzorgingshuizen van Cicero gaan zorgverleners dit najaar een proef doen met spraakgestuurd dossiers invullen.

En waarom, oppert Braeken, worden sollicitanten die afvallen voor een vacature na afwijzing niet door-

“Er zijn meer leerlingen die voor een opleiding in de zorg kiezen, het aantal zij-instromers is flink toegenomen, er is veel gedaan om het imago te verbeteren en er zijn tal van initiatieven om de uitstroom zoveel mogelijk te beperken.”

Raymond Braeken,
Zorg aan Zet

verwezen naar andere werkgevers? Iedereen die zich meldt met interesse in een baan in de zorg, bij welke instelling ook, zou centraal in een database kunnen worden gezet, zodat iedereen daaruit kan rekruteren. Dat zal een lastig thema worden, realiseert hij zich, immers: elke organisatie houdt het liefst haar eigen lijstje met potentieel personeel voor de toekomst. Toch komt samenwerking op veel vlakken steeds meer van de grond, constateert hij. Dat de drie grote ouderenzorginstellingen De Zorggroep, Proteion en Land van Horne deze zomer personeel gaan uitwisselen om roosters rond te krijgen, was een aantal jaren geleden nog ondenkbaar.

Conferentie

Op een conferentie, donderdagmiddag in Roermond, ter gelegenheid van één jaar actieprogramma in Limburg werden vertegenwoordigers van zorginstellingen uitgenodigd de komende tijd mee te denken over nog meer innovatieve ideeën die het werken in de zorg aantrekkelijker maken. Zodat Lies Bocken straks, als in april haar contract afloopt, eindelijk met pensioen kan. Al wil ze daar zelf nog niks van weten. „Ik stuur gewoon weer een open sollicitatie. Er is vast wel iemand die mij nog wil hebben.”

REAGEREN?

kitty.borghouts@delimburger.nl

DOOR KITTY
BORGHOUTS

